



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

לפני כבוד השופטת ליאת דהן חיון

תובעים

1. א.נ.

2. ז.נ.

באמצעות ב"כ עוה"ד דוד אמסלם

נגד

נתבעים

1. י.א.

3. משרד הרווחה חיפה משרדי ממשלה 570000446

4. פרקליטות מחוז חיפה משרדי ממשלה 513441974

באמצעות ב"כ עוה"ד יאיר שיבר

החלטה

עניינה של החלטתי זו בבקשת התובע להורות על הפניית הצדדים לביצוע בדיקה גנטית לבירור אבהות;

רקע ועיקר טענות הצדדים:

1. התביעה הוגשה ביום 7.1.16 על-ידי התובע 1 (להלן: "המבקש"), כיום בן כ – 20.7 שנים, באמצעות התובעת 2, אמו (להלן: "התובעת") עת היה קטין כבן 15 שנים.

2. הנתבע (להלן: "המשיב"), הכיר את התובעת 2 מתוקף היותו רופא שטיפל בה החל משנת 1995.

3. בכתב התביעה ובכתב התשובה מתארת התובעת 2 שמערכת היחסים האישית נרקמה עם המשיב בשנת 1999 לאחר גירושיה; שעה שהמשיב בעל משפחה ביקש לשמור את הקשר הזוגי הרחוק מידעת הכלל. מערכת יחסים זו נמשכה במשך שנים רבות עד סמוך להגשת התביעה וכתוצאה ממנה, לטענתה, נולד המבקש מחוץ למסגרת הנישואין. לגרסתה, בחרה להביא את המבקש לעולם חרף בקשתו של המשיב שתבצע הפלה, וזאת לאור מצבה הרפואי וטיפול פוריות קשים שעברה.

4. לדידה, עם היוודע ההיריון סיפרה למשיב, והאחרון הודיע לה שאין בכוונתו להכיר בעובר שייוולד או להירשם כאביו בשל העובדה שהוא נשוי ומחשש לשלמות התא המשפחתי. נוכח מצבה הנפשי ומתוך חשש שמא יוותר בנה ללא דמות אב קיימה התובעת יחסי אישות עם בעלה לשעבר; שעה



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

- 1 שהמשיב סירב לשמש כאב ומאידך בעלה לשעבר הפציר והתחנן, הסכימה שבעלה לשעבר ירשם
2 כאביו של המבקש, אולם, לאחר שנים הצדדים ביצעו בדיקת אבהות עצמאית אשר שללה את
3 אבהותו והמבקש מודע לכך שאינו אביו. עוד מתארת התובעת שבשל בעיות רפואיות, בטרם נולד
4 המבקש ובעודה אם לשניים, פנתה לטיפול פוריות ותרומת זרע מבעלה לשעבר בזמן שהייתה
5 במערכת יחסים עם גבר אחר על מנת שכל ילדיה יהיו מאותו אב, ובכך הגיעו לעולם תאומים.
6
- 7 5. התובעת מתארת שבמהלך השנים התעניין המשיב במבקש ועל כן עדכנה אותו במצבו הרפואי
8 והציגה בפניו תמונות. המשיב מצדו התחייב לעזור בנטל גידולו ולהעביר כספים לשם מימון
9 השכלתו, אולם משהבטחות אלה עלו בתוהו – הוגשה התביעה עסקין והקשר בין הצדדים
10 נסתיים. במרוצת השנים הקשר בינה לבין בעלה לשעבר נותק וכך גם הקשר בינו לבין המבקש.
11
- 12 6. בכתב ההגנה טען המשיב שמאז לידו גדל המבקש בתא משפחתי שלם, חונך וטופח על ידי אביו
13 שהינו אביהם של שלושה מבין ארבעת אחיו. לגרסתו, טענות התובעת בכתב התביעה אינן מן
14 האמת, תוך שהיא מציגה מצג שווא ועובדות תלושות מהמציאות. כך למשל מפרט המשיב שחרף
15 טענת התובעת שהמבקש הינו בנה היחיד לאחר טיפולי פוריות מפרכים, בפועל הינו הצעיר מבין
16 חמשת ילדיה כאשר בשלושה מהם הרתה באופן טבעי, ונולדו לה ולבעלה לשעבר תאומים וזאת
17 מיד לאחר הגירושין ובטרם נולד המבקש.
18
- 19 7. לדבריו, מעולם לא היה קשר זוגי בין הצדדים, כי אם פעמים ספורות של מגע מיני כמו גם תקופות
20 ממושכות בנות שנים של נתק מוחלט. המשיב מציין שבמשך כל השנים הציגה עצמה התובעת
21 כאישה נשואה המקיימת יחסים פתוחים ואף שיתפה בחוויות שהיו לה עם גברים אחרים. לדבריו,
22 הפניית התובעת להפלה הייתה מטעמים רפואיים. עוד טען המשיב שבעלה לשעבר של התובעת
23 הוא זה שגידל את המבקש ושימש בעבורו אבא פסיכולוג ועל כן אין זה טובתו בבירור זהות האב
24 הביולוגי.
25
- 26 8. ב"כ היועמ"ש הגיש תגובתו ביום 17.4.16 וטען שמאחר והתובעת ובעלה לשעבר חזרו לקשר לאחר
27 גירושיהם, והאחרון נרשם כאבי המבקש – אזי ישנה חזקה של "מחזיר גרושתו" ועל כן, דאז,
28 התנגד לבירור האבהות באמצעות בדיקה לסיווג רקמות. לאחר שנתבקשה חוות דעת ביה"ד
29 הרבני הגדול ביום 6.10.16 הגיש עמדתו פעם נוספת, וזאת לאחר שחוות דעת ביה"ד הרבני הגדול
30 לא שללה חשש שהבדיקה הגנטית תוביל לפגיעה במעמדו האישי של המבקש ובכשרותו להינשא
31 על פי דין תורה. על כן, ב"כ היועמ"ש עמד על התנגדותו לביצוע הבדיקה.



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

ההליכים בבית הדין הרבני:

9. נוכח עמדת ב"כ היועמ"ש, בית הדין הרבני הגדול ביקש בשנית לחוות דעתו בשאלת ביצוע הבדיקה. ביום 27.7.17 הוגשה חוות דעת נוספת (באמצעות ב"כ היועמ"ש) במסגרתה הובאה דעתו של נשיא ביה"ד הרבני ולפיה בנסיבות המקרה אין לערוך בדיקה גנטית, הואיל והבדיקה עלולה לגרום לפגיעה בכשרות לנישואין של המבקש. לפיכך המשיכה והתנגדה ב"כ היועמ"ש לביצוע הבדיקה.

10. נוכח עמדת בית הדין הגדול, התובעת טענה שיש חשש של "מחזיר גרושתו" ועל כן אין לערוך את הבדיקה. על כן, עתרה להקפאת ההליכים על לבירור הסוגיה בביה"ד הרבני המוסמך.

11. בביה"ד הרבני האזורי התנהל הליך בשאלת "מחזיר גרושתו" במסגרת תיק מס' 478357/4 והתקיימו מספר דיונים (בין היתר בימים 25.2.18, 18.11.18 ו- 24.12.18). ביום 30.3.20 ניתן פס"ד בסיכומו נקבע; "סכומם של דברים אף אם הצדדים חזרו לחיות חד אחר הגרושין אין לחשוש כלל לקדושין או לדין מחזיר גרושתו ומשכך אין כל מניעה לערוך לבן בדיקת ד.נ.א. מאחר ואין כל חשש פסול בדבר". ערעור על פסה"ד לביה"ד הרבני הגדול נדחה על הסף בהחלטה מיום 23.6.20. בקשה לעיון חוזר בפני ביה"ד הרבני הגדול בירושלים נדחתה אף היא ביום 23.9.20.

טענות הצדדים לאחר מתן פס"ד בבית הדין:

12. ביום 11.11.20 הוגשה הודעה מטעם הפרקליטות האזרחית במסגרתה הובהר שייצוג בתיק הועבר לטיפול בשל העובדה שמבקש בגר. מכאן טענה שהמבקש הפך צד עצמאי להליך ויש לאפשר לו להביע עמדתו. כמו כן נטען שכאשר עסקין בבגיר אין בחוק הגבלה האוסרת על בירור האבהות גם אם יש חשש לפגיעה במעמדו האישי באם תבוצע בדיקה גנטית, אלא רק חובה להפנות את הצדדים ליחידת הסיוע קודם למתן ההחלטה, ולאור החלטת ביה"ד הרבני מיום 30.3.20 לפיה אין מניעה מביצוע הבדיקה, אף אין חובה לעשות כן. יחד עם זאת, בנסיבות, סברה ב"כ הפרקליטות שיש להפנות את הצדדים ליחידת הסיוע לאור מעבר המבקש כמי שהיה מיוצג על-ידי אמו למבוגר "צעיר" שצריך לגבש עמדתו ביחס לשאלת בירור האבהות. מכל מקום וככל



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

וביהמ"ש יורה על בירור שאלת האבהות, טענה, יש להורות על בדיקה גנטית, שכן בהיעדרה מתנגדת למתן פס"ד הצהרתי בדבר האבהות הנטענת.

13. ביום 20.10.20 הגיש המשיב בקשה לסילוק התביעה על הסף וטען להיעדר יריבות בין הצדדים, שימוש לרעה בהליכי משפט, חוסר תום לב ואי תשלום אגרה. במסגרת הבקשה חזר וטען שבעלה לשעבר של התובעת הוא שגידל את המבקש משך כל השנים ואף נרשם כאביו במרשם, ומכאן שימש כאביו המשפטי והפסיכולוגי וכאפוטרופוס בעבורו. בנוסף, בעלה לשעבר של התובעת הוא זה שדאג למזונות המבקש ורווחתו היינו הכיר בו כבנו וכך עשה עד ליום הגשת הבקשה ומכאן, אין כל מקום להורות על ביצוע הבדיקה שכן לכל היותר יוכל לשמש כאביו הביולוגי של המבקש וכי אז יהיו לו שני אבות, ולא יהיה בכך בכדי לגרוע בחובותיו של בעלה לשעבר של התובעת. בנוסף טען המשיב שקיום הבדיקה יציב את המבקש במצב בו יוגדר "כשתוקי", סטטוס קשה "ממזר" שכן הוא בדרגת ספק ממזר, וסוגייה זו לא נבחנה ע"י בית הדין הרבני. עוד טען המשיב שמטרת המבקש אינה לדעת מי הוא אביו הביולוגי כי אם לסחוט אותו, וזאת ניתן ללמוד בין היתר מכך שהתובעת הסתירה מבעלה לשעבר ומהמבקש את אבהותו לכאורה, ועתה נוכח התדרדרות כלכלית מצאו המבקש והתובעת פתח והם מנסים לסחוט אותו. רצונה זה של התובעת ניתן ללמוד גם מכך שגירושה מבעלה לשעבר היו פיקטיביים ובשל ניסיון הסחיטה היה נכון לשלם לידיה סך של 430,000 ₪ תוך התובעת ובעלה לשעבר כבר ערכו תכנית בדבר חלוקת הכספים, כמו גם תכננו הכיצד המבקש, עת ימלאו לו 18, יגיש תביעה עצמאית.

14. בהחלטה מיום 9.12.20 הופנה המבקש ליחידת הסיוע לקבלת הסבר בדבר משמעות הבדיקה והשלכות עתידיות אפשריות של הליך בירור האבהות. חוות דעת עו"ס יח"ס הוגשה ביום 15.12.20 ובמסגרתה צויין שהמבקש מבין את ההשלכות וחשוב לו לדעת את שורשיו ומי אביו ולכן מתעקש להמשיך ולנהל את ההליך.

15. ביום 3.6.21 התקיים דיון במסגרתו חזר וטען ב"כ המשיב שהמבקש אינו מעוניין לדעת מי אביו ושיקוליו אחרים, ומכאן, בטרם בית המשפט יכריע בבקשתו להפנות את הצדדים לבדיקת אבהות, יש להורות על קיום דיון הוכחות, אליו גם יביא עדים וזאת בכדי להוכיח טענתו ולפיה רצונו של המבקש בהליך זה, אינו קשור בבירור זהות אביו. ב"כ המבקש טען שבירור רצונו היה רלוונטי עת היה כקטין ולא בהיותו בגיר ולעמדתו זו הצטרפה ב"כ הפרקליטות שטענה שאדם בגיר יכול לבחור גם לפגוע בעצמו באם זה רצונו.



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

מכאן, החלטתי זו שעניינה בקשת המבקש לערוך בדיקה גנטית לבירור אבהות וטענת המשיב ולפיה עובר למתן החלטה יש להורות על קיום ישיבת הוכחות בשאלת רצונו של המבקש בבירור זהות אביו.

דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בכלל המסמכים שהוגשו לתיק ובכלל זה ולא רק ; כתבי הטענות, הבקשות במרוצות השנים, ההליך במסגרת בית הדין הרבני לרבות פס"ד, הבקשה לסילוק על הסף, התגובה לה, עמדת ב"כ הפרקליטות, דיווח יח"ס לאחר שפגשה במבקש, ולאחר ששמעתי את המבקש במסגרת הדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה לדחות את בקשת המשיב לקביעת דיון הוכחות בשאלת רצונו של המבקש לקיום בדיקה, ולהורות על ביצועה. ואנמק ;

16. הזכות לזהות הינה זכות יסוד הקיימת לכל אדם באשר הוא, קטין או בגיר, וזו נגזרת מחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. לכל אדם קיימת הזכות לדעת מי הוריו המולידים וזאת כחלק מזכויותיו לזהות, לחירות, לכבוד, להגשמה עצמית ולבריאות. פסיקת בתי המשפט אף לפני חקיקת חוק מידע גנטי, תשס"א-2000 הוא הצריך לעניינו, קובעת שיש להגן על זכות טבעית זו, ושחובתו של בית המשפט לעשות כל שניתן על מנת לעזור לאדם המבקש לברר זהותו, וכפי שנפסק לא אחת :

"זכותו הטבעית של כל ילד וילדה היא ש"שיידעו מי הוא אביהם-מולידם", "את מי יאהב ואת מי ישטום, את מי יחבק ואל מי יפנה גב..." (ע"א 3077/90 פלונית נ' פלוני פ"ד מט(2) עמ' 578).

"עקרונית מוטב שילד יכיר את זהותו האמיתית של אביו" (ע"א 4427/92 דוד נ' פלוני, פ"ד מט(2) 57, עמ' 59).

"נימים גנטיים וביולוגים של אופי, של רגש, של אישיות" הקושרים את הילד להוריו הביולוגים (דנ"א 7015/94 היועץ המשפטי לממשלה נ' פלונית, פ"ד נ(1) 48).

"ההורות היא בעלת תוכן ומשמעות במילוי צרכים מעשיים-פיזיים ונפשיים- של כל המעורבים, בין אם מדובר בהורים ביולוגיים, ובין אם בהורים מאמצים, גם לאחר התבגרותו של הילד".



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

1 (הש' (כתוארה אז) בייניש בע"א 7155/96 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נא (1) 160
2 בעמ' 173)

3
4 "הפתרון הביולוגי להגדרת האבהות אחוז בהנחה שיש משמעות פסיכולוגית וחברתית עמוקה
5 לעצם הקרבה הטבעית...אין לפקפק אפוא בזכות, באינטרס ובעניין שיש לתובעת מבחינה
6 משפטית להם ניתן להוסיף את ההיבטים החברתיים ובעיקר הפסיכולוגיים: החשיבות
7 שבחשיפת השורשים, קביעת הזהות העצמית, הזכות להציג בציבור את זהות האב והייחוס
8 המשפחתי, הדימוי העצמי ושאר השלכות, ואפילו מידע על מחלות גנטיות ותורשתיות אשר
9 בכולן אינטרס לגיטימי בתביעת אבהות". (הש' (כתוארו אז) ח. פורת בתמ"א (ת"א) 3206/94
10 שושרד נ' כ"ץ (לא פורסם))

11
12 "טובתו וזכותו של קטין לדעת מאין בא, מיהי אמו, יולדתו ומיהו אביו מולידו. עמד על כך כב'
13 השופט ג' בד' בצינו: 'עקרונית מוטב שילד יכיר את זהותו האמיתית של אביו' (ע"א 4427/92
14 דוד נ' פלוני, פ"ד מט (2) 57, 59). בצידה של הזכות קמה חובתה של המדינה והחברה לעשות כל
15 שניתן כדי לסייע לילד לממש את זכותו העכשווית, לדעת מי הם הוריו כדברי כב' השופט מ'
16 חשין בע"א 3077/90... (בבע"מ (י-ס) 707/05 היועץ המשפטי נ' אב לא ידוע (פורסם בנבו)).

17
18 17. זכות היסוד לבירור הזהות עומדת כאמור לכל אדם וברורה ביתר שאת עת מדובר בבגיר. לעניין
19 זה אפנה לדברי בית המשפט בתמ"ש 13114-09-09 (פורסם במאגרים) שם נקבע: "נראה כי אין
20 שונה מצבו של האדם הבוגר המחפש את זהותו, את השתייכותו המשפחתית, מאשר "ילד"
21 קטין. אותו "חור שחור" שקיים בליבו של ילד קטין ממשיך להתקיים אף בבגיר ואולי אף מעבר
22 לכך וביתר שאת."

23
24 18. כזכור, הבקשה לפניי הוגשה עת המבקש היה קטין ועל כן, דאז, בית המשפט נדרש לבחון את
25 טובתו בטרם הכריע בשאלת הכפייה בביצוע הבדיקה כמו גם לוודא שבירור התביעה וביצוע
26 הבדיקה עולים בקנה אחד עם האינטרס שלו. ברם, נוכח הזמן שחלף, המבקש בגר וכיום נתונה
27 לו הזכות להחליט באופן עצמאי מהי טובתו, קרי באם ביצוע הבדיקה עולה בקנה אחד עם
28 האינטרסים שלו, תוך שעל בית המשפט לבחון רק את מקור הזכות לביצוע בדיקת האבהות ולא
29 את טובתו. מילים אחרות, בניגוד לנטען ע"י המשיב, שיקולי המבקש, לרבות האינטרסים
30 הצומחים לו מרצונו, אינם במכלול השיקולים הצריכים להכרעה, ומכאן שאין כל חובה, ולמצער
31 צורך, בירור מקדים אודות רצונו של המבקש.



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

19. וחרף היעדר חובה שכזאת, כמפורט לעיל, שעה שהתביעה הוגשה עת המבקש היה קטין, למען הסר כל ספק, הופנה ליחידת הסיוע בכדי לקבל הסבר מקיף אודות משמעות הבדיקה והשלכות עתידיות אפשריות של בירור האבהות. מדיווח יחידת הסיוע שהוגש ביום 15.12.20 עלה שהמבקש מבין את ההשלכות וחשוב לו לדעת את שורשיו ומכאן ביקש להמשיך ולנהל את ההליך.

20. בנוסף לפגישה ביחידת הסיוע, במסגרת הדיון שהתקיים לפניי ביקשתי לברר שאכן ביצוע הבדיקה נעוצה ברצונו של המבקש כמו גם שאינו מושפע מרצונה של המבקשת או כל אדם אחר; לאחר ששמעתי את המבקש, התרשמתי התרשמות מלאה שהינו מודע היטב להליך ונפקותו, לתוצאות האפשריות כתוצאה מביצוע הבדיקה, ורצונו הינו רצון חופשי, ובניגוד לנטען, אין המדובר באינטרס כלכלי כי אם ברצון אמיתי לברר את זהותו, וכפי שהשיב;

"אני רוצה לדעת מי זה אבא שלי... למה הוא לא עושה את הבדיקה? אני נפשית סובל מזה?"

אתה טוען שלא... הוא תעשה את הבדיקה – כן כן, לא לא."

"...אתה מונע מילד לדעת מי אבא שלו....."

"הסבירו לי הכל. הסבירו לי שזה יכול לפגוע בי נפשית, סכסוך עם המשפחה, כל מה שהיא

אמרה כבר קרה. אני רוצה את הבדיקה. אפשר למנוע ממישהו מי אבא שלו?"

21. למשמע דבריו של המבקש התרשמתי שהיעדר הידיעה אודות זהות אביו השפיעה עליו באופן ממשי, וכך גם ניהול ההליך משך זמן כה ארוך; כזכור, ההליך מתנהל למעלה מ-5 וחצי שנים, מהלכן המבקש חי בספקות בנוגע לזהות אביו, ויש ליתן משקל גם לכך, קרי, מיצוי ההליכים הצריכים בסופם המבקש יקבל תשובה חד משמעית אודות זהות אביו שכן נהירה וברורה ההשפעה הישירה של אי הידיעה על נפשו.

22. ועל אף שמצאתי לדחות את טענות המשיב ולפיהן יש מקום לערוך בירור עובדתי ביחס לרצונו של המשיב עובר לדיון בשאלה האם מתקיימים התנאים הקבועים לביצוע הבדיקה, למעלה מן הצורך אתייחס לטענתו בדבר השלכת תוצאות הבדיקה על המבקש ובכלל זה טענת "שתוקי". כידוע, המונח "שתוקי" מתייחס לאדם שאינו יודע מי אביו ודינו כספק ממזר בשל החשש שאמו התעברה ממי שהיא אסורה עליו. בענייננו, מצאתי שאין נפקות לטענה זו משני טעמים עיקריים:



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

א. ככל ויתגלה לאחר ביצוע הבדיקה שהמשיב אינו אביו של המבקש הרי שמעמדו לא ישתנה שכן כפי שציינה ב"כ פח"מ בתגובתה, יש למבקש אב רשום (ראו: ס' 15 לתגובה מיום 11.11.20). ואולם, ככל ויתגלה שהמשיב אכן אביו של המבקש – אזי לא תהא כל פגיעה במעמדו האישי שכן ביה"ד הרבני הכריע והבהיר שבעניינו סוגיית "מחזיר גרושתו" אינה צריכה שכן התובעת הייתה גרושה בעת התעברה ואין חשש ממזרות.

ב. עסקינן בבגיר וכעמדת ב"כ פח"מ אזרחי "גם אם היה ממש בטענת ה"שתוקי", הרי שההסדר... מתייחס לקטין בלבד..." (ראו סעיף 16 לתגובה מיום 11.11.20). מכאן, אף באם היה בביצוע הבדיקה בכדי לפגוע במעמדו האישי של המבקש, הרי שמיום שבגר זכותו לבחור ולקחת את הסיכון שמא ביצוע הבדיקה ותוצאותיה תיפגע בזכותו להינשא בהתאם לדין תורה.

23. מכל המפורט לעיל מצאתי שאין כל מקום לערוך בירור עובדתי מקדים אודות רצונו וטובתו של המבקש, ויש להורות על ביצוע הבדיקה.

מכאן אדרש לזכותו של המבקש לעתור לקיום הבדיקה בהתאם להוראות החוק:

24. החוק הרלוונטי בעניין זה הינו חוק מידע גנטי, תשס"א-2000 (להלן: "החוק"). הוראות פרק ה'1 הן הרלוונטיות בעניינו, וקובעות בסעיף 28א כי "לא תערך בדיקה גנטית לקשרי משפחה (בפרק זה – בדיקה) אלא לפי צו של בית משפט לענייני משפחה (בפרק זה – בית המשפט), ובהתאם להוראת פרק זה." עוד קובעת הוראת סעיף 28ב (א)(1) כי "לא יורה בית המשפט על עריכת הבדיקה לפי פרק זה, אלא אם כן נתן הנבדק את הסכמתו לכך; ..."

לעניין זהות הנבדק נקבע בסעיף 2 (הגדרות) נקבע כי "נבדק- אדם שממנו נלקחה או מיועדת להילקח דגימת DNA לצורך עריכת בדיקה גנטית;"

25. מהוראות החוק כמפורט לעיל נדרשת הסכמת המבקש והמשיב לביצוע הבדיקה; המבקש כאמור נתן הסכמתו והביע רצונו לבצע את הבדיקה ובהתאם להחלטת בית הדין מיום 30.3.20 אין חשש לממזרות או לפגיעה בכשרותו לנישואין לפי דין תורה; המשיב עומד על סירובו לביצוע הבדיקה וזאת משני נימוקים עיקריים: הראשון שהמבקש אינו מעוניין בביצוע בדיקה ועסקינן בתחבולה של אמו. השני שאין זה מטובתו לערוך את הבדיקה שכן יחשב "שתוקי". (ראה לעניין זה דברי ב"כ בדיון מיום 3.6.21 עמוד 2 פסקה רביעית מלמעלה).



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

26. בעבר הייתה נהוגה הלכה ולפיה אין לכפות על אדם בדיקה גנטית ונקבע כי "כי סירוב האב הנטען לעבור בדיקה יהיה בעל משמעות ראייתית להוביל להכרזת אבהותו מכח ייחוס ראייתי לסירובו" (ראה: ע"א 548/78 שרון בעמ' 756). הלכה זו לעניין אי-כפיית הנבדק שונתה עם תיקון 3 לחוק שהקנה סמכות לבית המשפט לחייב אדם להיבדק אף באם יסרב לעשות כן. הוראות סעיף 128 הן הצריכות לעניין ביצוע בדיקה שלא בהסכמת הנבדק, וקובעות שלבית המשפט הסמכות לצוות על ביצוע הבדיקה בהתקיים התנאים הבאים:

"128. (א) על אף האמור בסעיף 128ב, רשאי בית המשפט לצוות על עריכת בדיקה, למעט בדיקה לפי סעיף 128ד, גם בלא הסכמת הנבדק, אם נוכח כי התקיימו התנאים לעריכתה לפי סעיף 128א, 128ד או 128ה, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(1) בית המשפט שוכנע כי יש סיכוי סביר לנכונות טענות המבקש בדבר קשרי המשפחה הנטענים;

(2) ניתנה לנבדק הזדמנות להשמיע את התנגדותו למתן הצו.

27. לאמור; החוק קובע שביהמ"ש רשאי להורות על ביצוע הבדיקה (למעט במקרים מיוחד המנוי בסעיף 128ד ושאינו רלוונטי לענייננו), גם בלא הסכמת הנבדק אם התקיימו שני תנאים:

א. יש סיכוי סביר לנכונות טענות המבקש;

ב. ניתנה למשיב הזדמנות להתנגד.

28. בענייננו, שני התנאים המצטברים הקבועים בחוק התמלאו; אמנם, בין המשיב לתובעת קיימת מחלוקת עובדתית לעניין טיב מערכת היחסים ביניהם ובכלל זה, ולא רק, משך הזמן שהתקיימה, רציפותה, אופייה וידיעת צדדי ג' עליה, ברם, מעיון בכתבי טענות אין חולק שהצדדים קיימו יחסי אישות מספר פעמים. לעניין זה אפנה לסעיף 8 בכתב ההגנה שם טען המשיב: "... הקשר בין הצדדים התמצה בפעמים ספורות בלבד בהן באו במגע מיני חפז...". ובהמשך: "... מעת לעת היתה התובעת מגיחה ויוזמת מפגשים שתכליתם המובהקת היתה פורקן מיני הא ותו לא!". מכאן, אף באם אקבל את גרסת המשיב לעניין טיב מערכת היחסים, נוכח העובדה שבינו לבין התובעת התקיימו יחסי אישות בתקופות שונות, מצאתי שמתקיים התנאי הקבוע, קרי "סיכוי סביר בטענות המבקש".

29. עוד מצאתי שמלא התנאי השני לביצוע בדיקה שלא בהסכמה; כזכור, הליך זה מתנהל למעלה מ-5 שנים מהלכן עמד המשיב על התנגדותו. טענותיו נשמעו והתבררו לעומקן בביה"ד הרבני, ונדחו במסגרת פסה"ד שניתן (ביום 30.3.20), כמו גם נדחו טענותיו בערעור ובבקשה לדיון חוזר. גם בפני



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

1 בימ"ש זה נשמעו טענות המשיב הן ביחס לטענת "מחזיר גרושתו" עליה עמד רבות ונדחתה כאמור
2 לעיל בפני ביה"ד הרבני, והן ביחס לצורך בבירור רצון המבקש עובר לביצוע הבדיקה, תוך
3 שמצאתי לדחות טענתו זו, כמפורט לעיל.
4
5 30. למעלה מן הצורך, אציין שבמסגרת שיקולי באם להורות על קיום הבדיקה חרף התנגדות המשיב
6 נתתי דעתי גם לפגיעה הקשורה באינטרסים שלו; כידוע, לא אחת נפסק שהאינטרס הקשור
7 בבירור האמת בדבר זהות האב עולה על האינטרס הקשור במניעת פגיעה בזולת- בעניינו המשיב,
8 ובלבד שהפגיעה באי ברור זהות האב עולה על הפגיעה בזכויותיו של צד ג'; לעניין זה אפנה לדבריו
9 של כבוד השופט ג'יוסי בתמ"ש 7530/08 (פורסם במאגרים) שם קבע: "ההלכה הפסוקה וחוק
10 מידע גנטי העניקו לאינטרסים של בירור האמת וזהות האב, מעמד בכורה והעדיפו אותם על פני
11 אינטרסים אחרים הזרים לקטין. אי לכך, מקום ובירור זהות האב כרוכה בפגיעה בזולת וככל
12 הפגיעה הזו אינה משתווה או עולה על הפגיעה באינטרסים של הקטין, ... יש להעדיף את
13 האחרונים על פניה."
14
15 31. מכל האמור ולאחר שמצאתי שהמבקש עמד בחובתו והוכיח שקיים "סיכוי סביר" לנכונות
16 טענותיו לעניין קשרי משפחה כמצוות החוק; ולאחר שניתנה למשיב הזדמנות להתנגד וטענותיו
17 נבחנו ומצאתי שאין בהן בכדי לגבור על זכותו של המבקש לברר את זהות אביו, אני קובעת שאף
18 בהיעדר הסכמה מטעם המשיב, הצדדים יערכו בדיקה גנטית לבירור אבהות. לפיכך, ובהתאם
19 להוראות החוק שעה שהמדובר בבדיקה שאיננה בהסכמת המשיב, הבדיקה תבוצע "כבדיקה
20 חיצונית" ובהתאם לחלופות הקבועות בסעיף 128 (ג) לחוק, על פי שיקול דעת המעבדה.
21
22 32. עוד אני קובעת שעל אף מקום מגורי הצדדים; בשים לב לתפקידו הבכיר של המשיב ב****, על
23 מנת לשמור על פרטיותו עד כמה שניתן, הבדיקה תערך בבית החולים ****.
24
25

סוף דבר:

26
27 33. לאחר שנוכחתי כי מתקיימים התנאים הקבועים בחוק, אף בהיעדר הסכמת המשיב, אני מורה על
28 ביצוע בדיקה גנטית לבירור אבהות בדרך של בדיקה חיצונית לפי סעיף 128(ג) לחוק ובהתאם
29 לסעיפים 11א' ו-12(ב) לחוק.
30 צו לביצוע הבדיקה בבית החולים ***** ינתן בנפרד.
31



בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 13641-01-16

34. בעלויות הבדיקה יישאו הצדדים בחלקים שווים; לאחר קבלת תוצאותיה ובהתאם להן ייפסקו
עלויותיה במסגרת פסק הדין.

בנסיבות, לפני משורת הדין ועל מנת שלא החרף את הקונפליקט, אינני עושה צו להוצאות.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים באמצעות ב"כ.
ההחלטה מותרת לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה ובכפוף לתיקוני הגהה.

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"א, 05 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.



ליאת דהן חיון, שופטת